

A hét szenzációja!

Marlene Dittrich a Nőstény ördög

Ötnapos tárgyalás, 45 felszólalás után csütörtökön éjszakai ülésen befejezték a költségvetés általános vitáját

Délután 4-től éjjelig tartott a közgyűlés vitája

Szociális problémák, adó-képek, idegenforgalmi politika, fejlődési kérdések

(A Délmagyarország munkatársától.) A költségvetési vita ötödik napján, csütörtökön már sokan megelégtettek a sok felszólalással. A polgármester, amikor négy óra után megnyitotta a közgyűlést, bejelentette, hogy ilyen esetekben, amikor a vita ennyire elnyúlik, a törvény lehetőségeit nyújt a felszólalási idő korlátozására.

— A joggal élni nem kívánok — mondotta a polgármester —, de arra kérem a bizottság tagjait, hogy röviden mondják el véleményüket, hiszen a vita során már ugyis kimerült a téma.

A csütörtöki vita első felszólalója dr. Tóth Imre volt. Alsóváros hiányosságairól, majd tanyai problémákról beszélt. Beszélt az iskola-épületek lerongyoltságáról, az iskolai tejakció városi hozzájárulásának emelését kérte.

Dr. Berkes Pál volt a következő szónok. Beszédében azt fejtette, hogy nem lehet minden jogos és méltányos kívánság teljesítését a gazdasági helyzetre való hivatkozással megtagadni. A gazdasági válság ellen nem lehet állandó hátrálással védekezni. A város vagyongazdálkodása a régi, elavult módszerek szerint történik.

Dr. Ernyei István leplezetlen ingerültséggel hallgatta Berkes fejtegetéseit, többször közbeszólt, mire a polgármester kérte, hogy ne zavarja a szónokot. Dr. Berkes Pál ezután megállapította, hogy a kövezési alap 80 ezer pengő emelése nagyon labilis alapon történt.

A polgármester itt félbeszakította a szónokot és kijelentette, hogy „eddig semmi konkrétumot nem mondott.” A jobboldalról zajosan helyeselték a polgármester megállapítását és amikor dr. Berkes folytatni akarta beszédét, Ernyei István ismét közbeszólásokkal zavarta. Dr. Berkes néhány pillanatig szó nélkül állt a helyén, figyelte a közbeszólásokat, de

beszédét azután már nem folytathatta,

mert a polgármester megrázta a csengőjét és általános meglepetésre így szólt:

— Rózsa Illés következik!

Rózsa Illés a bérlők helyzetéről beszélt és elismeréssel állapította meg, hogy az ellenzéki felszólalók igen helyesen látták meg a tanyai problémákat. Megállapította, hogy a tanyán a társasbérleti viszony mérgezte el a helyzetet, mert a város egyetemlegesen teszi felelőssé a bérért a társbérlelőket. Szüntesse meg a város gazdasági szakértők alkalmazását — mondotta —, ez olyan örömet fog kelteni a bérlők között, hogy azok örömeikben talán még a hátralékukat is megfizetik.

Következett dr. Csikós Nagy József, aki szintén bérlőkérdésekkel foglalkozott.

Lájer Dezső

volt a következő szónok. A szociáldemokrata párt képviselői csak 1929 óta tagjai a törvényhatóságnak — mondotta. Azóta megváltozott a közgyűlés működése. A törvényhatóság azóta szociális és népegészségügyi problémákkal is foglalkozik. A költségvetési vita során föltáruztak a város sebei, de

a költségvetés a pénzügyi fedezet hiánya miatt megakadályozza a sebek gyógyítását.

A felszólalók egyrésze az adózók sérelmeiről beszélt, a nép képviselői a hiányosságokat

konstatálták. A költségvetési bevételek között az egyenes adók összege lényegesen kisebb, mint a közvetett adóké. A nagyobb terhet tehát a legszegényebb népréteg viseli. Ez az oka annak, hogy a munkásság képviselői nem fogadják el a költségvetést.

— Hunyadi Vass Gergely említette, hogy javulás van. Adatokkal bizonyítja, hogy nincs javulás, sőt a visszaesés tovább tart. Több munkást foglalkoztatnak ugyan, de kevesebb munkabérrel, mint ezelőtt. A polgármesteri expozé mestermű volt abból a szempontból, hogy miképpen lehet a kritikát előre leszerelni.

Ez a költségvetés a kövek költségvetése,

— mondotta ezután Lájer. A pénzügyi bizottság minden erejével arra törekedett, hogy a köveket a burkolatokat megmenthesse a város a tönkremenéstől. Ugyanígy gondoskodást kellett volna tanúsítani az emberek dolgában is, mert nemcsak a kövek, hanem az emberek is tönkremennek. Nemcsak a minimális munkabérek kell megállapítani, hanem be kell végre vezetni kötelező erővel a negyvennyolc órás munkahetet is minden vonalon. Példák igazolják, hogy ez megkönnyítené a város helyzetét is, mert lényegesen csökkenne a munkanélküliek száma.

— Nem tudja elfogadni azt az optimizmust — folytatta —, amely az elhangzott felszólalásokból csendült ki, mert nem hiszi, hogy az előírt bevételek megvalósuljanak. A költségvetési tárgyalás szellemét nem a diktatura, hanem a szabadság vágya lengte át, ami tényleg jogot ad az optimizmusra. De ha mégis bekövetkezne az, hogy a magyar nép jármot kívánna a nyakába, az ország jövője kétségbeesítő lenne. A költségvetést nem fogadja el, mert az nem honorálja a lakosság jogos igényeit. (Helyeslés a baloldalon.)

A polgármester

szünetet

rendelt el. Szünet alatt odament a szociáldemokraták csoportjához és trédsan engesztelni igyekezett őket, amiért dr. Berkes Pált nem engedte végigbeszélni.

— Tudjátok — mondotta — azért csináltam, mert így akartam fejelemzni a fiatal és új városatyákat. Hadd szokják meg a fejelemzést...

De szünet közben más is történt. Shvoy Kálmán megegyezett a pártok vezetőivel, hogy befejezik az általános vitát, még pedig úgy, hogy

megszavazzák az éjszakai ülést.

Szünet után Schmidt József mondotta el beszédét. Nem helytálló a polgármesteri expozé, az a megállapítása, hogy a mérnöki hivatal túlméretezett. A baj az, hogy a költségvetés nem nyújt lehetőséget a mérnöki hivatal kellő foglalkoztatására. Arra hívta fel a polgármester figyelmét, hogy a felsőpariskola végre

viSSzakaphatná régi épületét, de anyagi okok miatt az iskola nem költözhet be. Kérte a polgármestert, hogy írjon fel ebben az ügyben a kormányhoz.

Ezután vitéz dr. Shvoy Kálmán megindítványozta

az éjszakai ülést.

A közgyűlés kimondotta, hogy addig marad pénteken együtt, amíg az általános vita véget nem ér.

Pásztor József

volt a következő szónok. Kifogásolta, hogy az elnök nem hallgatta végig kellő türelemmel Berkes Pál felszólalását, majd jellemezte az eddigi tárgyalást, megemlítve, hogy az nem vita volt, a felszólalók legnagyobb része, vagy nem, vagy távollevőkkel vitatkozott, el kell azonban ismerni, hogy sok megfigyelésre készítő gondolatot vetettek fel. Ő a költségvetés keretei között marad. Ez az első bejelentése. A második pedig az, hogy a költségvetést nem fogadja el. Dogmatikus felfogás szerint ebből az következnék, hogy teljesen bizalmatlan a hatósággal szemben. Ezt a felfogást ilyen mereven annyival kevésbé tudná vállalni, mert a költségvetés megszavazásától olyan világnézeti okok is visszatartják, amelyek a hatósági munkától, tervektől, vagy elgondolásoktól teljesen függetlenek. Megemlíti például, hogy a borfogyasztási adó, igaz, nem a városi hatóság intézkedése folytán, az 1932-ben beszédett 617 000 pengővel szemben 340 000-re leszállították, tehát majdnem a felére mérsékeltek. Ezzel szemben a vízfogyasztási adót, tehát annak a leg-
elemibb életszükségleti cikknek az adóját, amelyet vagyoni helyzetétől vagy életstandardjától függetlenül mindenkinek fogyasztani kell, meghagyták a régi szédítő magasságban

és 180 000 pengőt szed be a város azoktól, akik isszák a vizet.

A huszofogyasztási adó az 1932-ben fizetett 147 ezer pengővel szemben felemelkedett 160 000 pengőre és a városi fogyasztási adók — így szól a költségvetési tétel — 35 ezerrel 53 ezerre emelkedtek. Százalék szerint a legnagyobb megkariátást a költségvetésben az elemi iskolák fűtésénél lehet találni. Az 1934-es költségvetésben 29 ezer pengő szerepelt ezen a címen és 1936-ra már csak 19 ezer pengőt írdnyoztak el.

— Új kályhákat szereltek be — szóltak többben közbe.

— Tudom, hogy beszereltek új kályhákat — folytatta Pásztor —, de az iskolások ülésein többször volt alkalmam a télen a tanítóknak azt a bejelentését hallgatni, hogy

a gyermekek fáznak az iskolában.

— Kizárólag a hatósági munka is szolgáltat azonban okot arra, hogy megnyugvással ne lehessen a költségvetést elfogadni. Még mindig vannak nyugdíjasok, sőt vannak magasállású nyugdíjat élvező urak, akiket jól dotált állásokban foglalkoztat a város, elvonván ezzei a tömérdek munkanélkülitől az alkalmaztatás lehetőségét.

Még mindig szerepelnek a költségvetésben jutalmak és jutalékok.

— Az állami költségvetésben is szerepelnek — szólt közbe vallaki.

— Ez gyöngé indok ilyen tételek mellett — folytatta Pásztor. A szegedi költségvetésből sok ilyen tételt gyomláltunk ki mi, akik két évtizede folytatjuk itt a harcot a fejlődésért és a közéleti tisztaságért, de mindig voltak, mint most is vannak, a meglévőbe belétörődők. Azt hiszem, nem vitás, hogy a város és a lakosság érdekeit és a közérdekeket nem ők szolgálják. Hivatalát minden tisztviselőnek jól el kell látni, ezért a fizetési osztályszerinti fizetést kapja, milyen címen jutalmaznak egyeseket ezen a fizetésen túl, amikor nincs pénz tejre, tudóvészelleni küzdelemre? A tandíjkezelési jutaleket, amelynek természetével nem fér össze, hogy jutalék címen adják annak, aki a tandíjat az iskolában kezeli, szintén meg kell szüntetni.

Ezután

idegenforgalmi kérdésekkel

foglalkozott Pásztor. Véleménye szerint nem

Széchenyi Mozi

Ma és mindennap

Az édes mostoha

A legjobb magyar film

5, 7, 9